



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

10. maj 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 165/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2016/C 165/02 Nye dommere ved Rettens edsaflæggelse 2

Retten for EU-Personalesager

2016/C 165/03 Nye dommere ved Personalerettens edsaflæggelse 3

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 165/04 Sag C-476/15 P: Appel iværksat den 7. september 2015 af Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 29. juni 2015 i sag T-618/14, Grupo Bimbo mod OHMI 4

2016/C 165/05 Sag C-627/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Câmpulung (Rumænien) den 23. november 2015 — Dumitru Gavrilescu og Liana Gavrilescu mod SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — sucursala Câmpulung 4

2016/C 165/06	Sag C-32/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Dresden (Tyskland) den 19. januar 2016 — Ute Wunderlich mod Bulgarian Air Charter Limited	5
2016/C 165/07	Sag C-73/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 10. februar 2016 — Peter Puškár mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky . . .	6
2016/C 165/08	Sag C-99/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Lyon (Frankrig) den 19. februar 2016 — Jean-Philippe Lahorgue mod Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux »CNB«, Conseil des barreaux européens »CCBE« og Ordre des avocats du barreau de Luxembourg	7
2016/C 165/09	Sag C-102/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 19. februar 2016 — Vaditrans BVBA mod Belgische Staat	8
2016/C 165/10	Sag C-103/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Sala Social (Spanien) den 19. februar 2016 — Jessica Porras Guisado mod Bankia SA m.fl. . .	9
2016/C 165/11	Sag C-107/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Pordenone (Italien) den 22. februar 2016 — straffesag mod Giorgio Fidenato	10
2016/C 165/12	Sag C-126/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Midden-Nederland (Nederlandene) den 26. februar 2016 — Federatie Nederlandse Vakvereniging m.fl. mod Smallsteps BV . . .	10
2016/C 165/13	Sag C-136/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 7. marts 2016 — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A. mod Banco Santander Totta, S. A.	11
2016/C 165/14	Sag C-142/16: Sag anlagt den 9. marts 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	13
Retten		
2016/C 165/15	Sag T-69/16: Sag anlagt den 16. februar 2016 — Ateknea Solutions Catalonia mod Kommissionen . . .	14
2016/C 165/16	Sag T-77/16: Sag anlagt den 19. februar 2016 — Ryanair og Airport Marketing Services mod Kommissionen	15
2016/C 165/17	Sag T-104/16: Sag anlagt den 16. marts 2016 — Puma mod EUIPO (FOREVER FASTER)	16
2016/C 165/18	Sag T-109/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 — Laboratoire de la mer mod EUIPO — Boehringer Ingelheim Pharma (RESPIMER)	16
2016/C 165/19	Sag T-114/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 — Delfin Wellnessmod EUIPO — Laher (infrarøde kabiner og saunaer)	17
2016/C 165/20	Sag T-118/16: Sag anlagt den 23. marts 2016 — Deutsche Post mod EUIPO — bpost (BEPOST) . . .	18
2016/C 165/21	Sag T-126/16: Sag anlagt den 22. marts 2016 — 1. FC Köln mod EUIPO (SPÜRBAR ANDERS)	19
2016/C 165/22	Sag T-130/16: Sag anlagt den 29. marts 2016 — Coesia mod EUIPO (gengivelse af en cirkulær form bestående af to skråstillede spejlede linjer i farven rød)	19
2016/C 165/23	Sag T-375/14: Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Al Naggar mod Rådet	20
2016/C 165/24	Sag T-376/14: Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Yassin mod Rådet	20
2016/C 165/25	Sag T-377/14: Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Ezz mod Rådet	20

2016/C 165/26	Sag T-378/14: Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Salama mod Rådet	21
2016/C 165/27	Sag T-528/15: Rettens kendelse af 16. marts 2016 — Bimbo mod KHIM — Globo (Bimbo)	21
2016/C 165/28	Sag T-589/15: Rettens kendelse af 18. marts 2016 — Eurorail mod Commission og INEA	21

Retten for EU-Personalesager

2016/C 165/29	Sag F-12/16: Sag anlagt den 19. februar 2016 — ZZ mod Frontex	22
2016/C 165/30	Sag F-14/16: Sag anlagt den 14. marts 2016 — ZZ mod Parlamentet	22

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 165/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 156 af 2.5.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 145 af 25.4.2016

EUT C 136 af 18.4.2016

EUT C 118 af 4.4.2016

EUT C 111 af 29.3.2016

EUT C 106 af 21.3.2016

EUT C 98 af 14.3.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Nye dommere ved Rettens edsaflæggelse

(2016/C 165/02)

Efter at være blevet udnævnt til dommere ved Retten for perioden fra den 3. april 2016 til den 31. august 2016 ved afgørelse af 23. marts 2016 ⁽¹⁾ truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater har Z. Csehi, C. Iliopoulos, A. Marcoulli, N. Póltorak og D. Spielmann den 13. april 2016 aflagt ed for Domstolen.

Efter at være blevet udnævnt til dommere ved Retten for perioden fra den 3. april 2016 til den 31. august 2019 ved samme afgørelse har L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín og V. Valančius ligeledes den 13. april 2016 aflagt ed ved for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 87 af 2.4.2016, s. 31.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Nye dommere ved Personalerettens edsaflæggelse

(2016/C 165/03)

Efter at være blevet udnævnt til dommere ved Personaleretten fra den 1. april 2016 ved afgørelse af 22. marts 2016 ⁽¹⁾ truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater har J. Sant'Anna og A. Kornezov den 13. april 2016 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 79 af 30.3.2016, s. 30.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 7. september 2015 af Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 29. juni 2015 i sag T-618/14, Grupo Bimbo mod OHMI

(Sag C-476/15 P)

(2016/C 165/04)

*Processprog: spansk***Parter**

Appellant: Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. (ved abogado N. Fernández Fernández-Pacheco)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 15. marts 2016 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Câmpulung (Rumænien) den 23. november 2015 — Dumitru Gavrilescu og Liana Gavrilescu mod SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — sucursala Câmpulung

(Sag C-627/15)

(2016/C 165/05)

*Processprog: rumænsk***Den forelæggende ret**

Judecătoria Câmpulung

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dumitru Gavrilescu og Liana Gavrilescu

Sagsøgte: SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — sucursala Câmpulung

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at et vilkår i en kreditaftale, som er indgået i udenlandsk valuta mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og som ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter det kun er debitor, der i forbindelse med tilbagebetalingen af låneraterne skal påtage sig hele »valutarisikoen«, dvs. de eventuelle negative følger af en forhøjelse af den månedlige betalingsforpligtelse, der skyldes valutakurssvingninger, hvilken risiko forbrugeren bærer som følge af kreditaftalens indgåelse og tilbagebetalingen af de beløb, der skyldes i henhold til kreditaftalen, i en anden valuta end den rumænske, er omfattet af udtrykkene »aftalens hovedgenstand« og »overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor«?
- 2) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at forbrugers forpligtelse til ved tilbagebetalingen af lånet at påtage sig at betale den forskel, der følger af en stigning i vekselkursen for den valuta (CHF), som lånet er indgået i, udgør en betaling, hvis overensstemmelse med den leverede ydelse ikke kan undersøges med henblik på en vurdering af, om vilkåret er urimeligt?
- 3) Såfremt svaret på det foregående spørgsmål er, at et sådant vilkår ikke er undtaget fra en urimelighedsvurdering, kan dette vilkår da anses for at opfylde kravene i det omhandlede direktiv om god tro, ligevægt og gennemsigtighed, der sikrer, at forbrugeren på baggrund af klare og forståelige kriterier kan udlede konsekvenserne af dette vilkår?
- 4) Er et kontraktvilkår som det, der er omhandlet i [punkt] 4.2 i kontraktens almindelige kontraktvilkår, hvorefter banken i tilfælde af en stigning på over 10 % i vekselkursen i forhold til den, der forelå på tidspunktet for aftalens indgåelse, har ret til at veksle en kredit ydet i CHF til den nationale valuta med henblik på at undgå en løbende forøgelse af eksponeringen for en valutakursrisiko, uden at forbrugeren har en tilsvarende ret, omfattet af beskyttelsesområdet for direktiv 93/13, eller skal der ikke foretages en vurdering af, om det er urimeligt?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Dresden (Tyskland) den 19. januar 2016 — Ute Wunderlich mod Bulgarian Air Charter Limited

(Sag C-32/16)

(2016/C 165/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Dresden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ute Wunderlich

Sagsøgt: Bulgarian Air Charter Limited

Præjudicielt spørgsmål

Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), i forordning nr. 261/2004⁽¹⁾, hvis den planlagte flyvning startede planmæssigt og landede med ikke over tre timers forsinkelse på det planlagte bestemmelsessted, men der blev foretaget en ikke-planlagt mellemlanding?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 10. februar 2016 — Peter Puškár mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sag C-73/16)

(2016/C 165/07)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Puškár

Sagsøgt: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — hvorefter enhver, hvis rettigheder, og herunder også retten til privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger, der er fastlagt i artikel 1, stk. 1, og efterfølgende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, er blevet krænket, skal have adgang til effektive retsmidler for en domstol under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i denne artikel — til hinder for en national bestemmelse, der betinger muligheden for adgang til effektive retsmidler for en domstol, såsom adgang til at iværksætte søgsmål ved en forvaltningsdomstol, af den omstændighed, at sagsøgeren med henblik på at beskytte sine interesser og friheder inden sagsanlæg skal have udtømt alle retsmidler ifølge bestemmelserne i en lex specialis, såsom den slovakiske lov om administrativ rekurs?
- 2) Kan retten til respekt for privatliv, familieliv, hjem og kommunikation, der er fastlagt i artikel 7, og retten til beskyttelse af personoplysninger, der er fastlagt i artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i tilfælde af angivelig tilsidesættelse af retten til beskyttelse af personoplysninger, der med hensyn til Den Europæiske Union hovedsageligt er gennemført ved nævnte direktiv 95/46/EF, og navnlig medfører:

— pligt for medlemsstaternes til at sikre retten til privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger (artikel [1], stk. 1) samt

- beføjelse for medlemsstaterne til at fastlægge behandling af personoplysninger, når behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse (artikel 7, litra e)), eller for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse,
- og endvidere henset til medlemsstatens særlige beføjelser [til at begrænse forpligtelser og rettigheder] (artikel 13, stk. 1, litra e) og f)), hvis en sådan begrænsning er en nødvendig foranstaltning af hensyn til væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller Den Europæiske Union, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender,

fortolkes således, at en medlemsstat uden den registreredes samtykke ikke må føre lister over personoplysninger med henblik på beskatning, dvs. at en offentlig myndigheds indsamling af personoplysninger med henblik på forhindring af skattesvig i sig selv udgør en risiko?

- 3) Kan en liste ført ved en medlemsstats finansmyndighed, som indeholder [sagsøgerens] personoplysninger, og hvis fortrolighed sikres ved de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang i henhold til artikel 17, stk. 1, i ovennævnte direktiv 95/46/EF, og som [sagsøgeren] har fremskaffet uden retmæssigt samtykke fra den nævnte finansmyndighed i medlemsstaten, opfattes som et ulovligt bevismiddel, hvis fremlæggelse skal afvises af de nationale retter i henhold til det EU-retlige princip om retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 4) Er en fremgangsmåde ved de nationale retter, hvorefter EU-Domstolens praksis gives forrang i medfør af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, såfremt der angående en bestemt sag foreligger praksis ved Menneskerettighedsdomstolen, der afviger fra EU-Domstolens praksis, forenelig med den omhandlede ret til adgang til effektive retsmidler og en retfærdig rettergang (i særdeleshed ovennævnte artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Lyon (Frankrig) den 19. februar 2016 — Jean-Philippe Lahorgue mod Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux »CNB«, Conseil des barreaux européens »CCBE« og Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Sag C-99/16)

(2016/C 165/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Lyon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean-Philippe Lahorgue

Sagsøgt: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux »CNB«, Conseil des barreaux européens »CCBE« og Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Præjudicielt spørgsmål

Er nægtelse af at levere en boks til Advokaternes Virtuelle Private Netværk (Réseau Privé Virtuel des Avocats, RPVA) til en advokat, der er behørigt registreret som medlem af advokatsamfundet i en medlemsstat, hvor han ønsker frit at kunne udføre tjenesteydelser som advokat, i strid med artikel 4 i direktiv 77/249/EF⁽¹⁾, idet det udgør en diskriminerende foranstaltning, der kan hindre fri udveksling af tjenesteydelser under erhvervsudøvelsen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EØF af 22.3.1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78, s. 17).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 19. februar 2016 —
Vaditrans BVBA mod Belgische Staat**

(Sag C-102/16)

(2016/C 165/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vaditrans BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 8, stk. 6 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006⁽¹⁾ af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 fortolkes således, at de regulære ugentlige hviletider som omhandlet i artikel 8, stk. 6, i denne forordning ikke må tilbringes i køretøjet?
2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, strider artikel 8, stk. 6 og 8, sammenholdt med artikel 19 i forordning nr. 561/2006, da imod det strafferetlige legalitetsprincip, der er forankret i artikel 49 i Den Europæiske Unions charter⁽²⁾ om grundlæggende rettigheder, ved at førnævnte forordningsbestemmelser ikke indeholder noget udtrykkeligt forbud mod at tilbringe de regulære ugentlige hviletider som omhandlet i nævnte forordnings artikel 8, stk. 6, i køretøjet?
3. Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende, indrømmer forordning nr. 561/2006 da medlemsstaterne ret til i national ret at bestemme, at det er forbudt at tilbringe de regulære ugentlige hviletider som omhandlet i nævnte forordnings artikel 8, stk. 6, i køretøjet?

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Sala Social (Spanien) den 19. februar 2016 — Jessica Porras Guisado mod Bankia SA m.fl.

(Sag C-103/16)

(2016/C 165/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Sala Social

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jessica Porras Guisado

Sagsøgt: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de »særlige tilfælde, som ikke har forbindelse med deres tilstand, hvor afskedigelse er tilladt efter national lovgivning og/eller praksis«, der er en undtagelse til forbuddet mod afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, udgør tilfælde, der ikke svarer til »en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv« som anført i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59/EF ⁽²⁾ af 20. juli 1998, men er et tilfælde af mere begrænset karakter?
- 2) I tilfælde af kollektiv afskedigelse er det med henblik på at vurdere, om der foreligger særlige tilfælde, der kan begrunde afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, i henhold til artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85, da et krav, at den berørte arbejdstager ikke kan indsættes i en anden stilling, eller er det tilstrækkeligt, at der fremlægges dokumentation for økonomiske, tekniske eller produktionsmæssige grunde, der berører den pågældendes stilling?
- 3) Er en lovgivning som den spanske, der gennemfører artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85/EF af 19. oktober 1992, om forbud mod afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, forenelig med den nævnte bestemmelse, når denne lovgivning fastsætter en garanti, hvorefter afskedigelsen erklæres ugyldig, såfremt der ikke fremlægges beviser for de grunde, der berettiger afskedigelsen (udbedrende beskyttelse) uden at fastsætte et forbud mod afskedigelse (præventiv beskyttelse)?
- 4) Er en lovgivning som den spanske, der ikke indebærer en fortrinsret for arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, således at disse kan forblive i virksomheden i tilfælde af en kollektiv afskedigelse, forenelig med artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85/EF af 19. oktober 1992?
- 5) Er en national lovgivning forenelig med artikel 10, nr. 2), i direktiv 92/85/EF, når denne lovgivning fastsætter, at det er tilstrækkeligt, at der foreligger en meddelelse om afskedigelse som i det foreliggende tilfælde, der ikke henviser til, at der ud over begrundelsen for den kollektive afskedigelse er tale om et særligt tilfælde med henblik på, at den gravide arbejdstager kan omfattes af afgørelsen om kollektiv opsigelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/85/EØF af 19.10.1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 98/59/EF af 20.7.1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Pordenone (Italien) den 22. februar 2016 — straffesag mod Giorgio Fidenato

(Sag C-107/16)

(2016/C 165/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Pordenone

Straffesag mod

Giorgio Fidenato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionen i henhold til artikel 54 i forordning nr. 178/2002 ⁽¹⁾ forpligtet til at vedtage beredskabsforanstaltninger, såfremt en medlemsstat anmoder herom, selv om der ikke foreligger en alvorlig og åbenbar risiko for menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet?
- 2) Kan medlemsstaten vedtage sådanne beredskabsforanstaltninger i henhold til den nævnte forordnings artikel 53, såfremt Kommissionen meddeler medlemsstaten, at de nødvendige betingelser for vedtagelse af beredskabsforanstaltninger ikke er opfyldt?
- 3) Kan medlemsstaten i henhold til artikel 34 i forordning nr. 1829/2003 ⁽²⁾ og på grundlag af forsigtighedsprincippet vedtage beredskabsforanstaltninger, selv om der ikke foreligger en alvorlig og åbenbar risiko, og opretholde disse foranstaltninger efter, at Kommissionen på baggrund af en gennemgang af EFSA-udtalelsen har meddelt, at betingelserne for vedtagelse af beredskabsforanstaltninger ikke er opfyldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22.9.2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT L 268, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Midden-Nederland (Nederlandene) den 26. februar 2016 — Federatie Nederlandse Vakvereniging m.fl. mod Smallsteps BV

(Sag C-126/16)

(2016/C 165/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Midden-Nederland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen og Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Sagsøgt: Smallsteps BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den nederlandske konkursbehandling i tilfælde af overdragelse af den konkursramte virksomhed, hvor der forud for konkursen er gennemført en af retten kontrolleret pre-pack-procedure, der udtrykkeligt har til formål at videreføre (dele af) virksomheden, i overensstemmelse med formålet med og rækkevidden af direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾, og er artikel 7:666, stk. 1, litra a), i Burgerlijk Wetboek (den borgerlige lovbog, herefter »BW«) set i dette lys (stadig) i overensstemmelse med direktivet?
- 2) Finder direktiv 2001/23/EF anvendelse i det tilfælde, hvor en af retten udpeget såkaldt »påtænkt kurator« (»beoogd curator«) allerede før konkursen sætter sig ind i skyldnerens situation og undersøger mulighederne for, at en tredjemand genstarter virksomhedens aktiviteter, og endvidere træffer forberedelse til handlinger, der skal foretages kort efter konkursen for at sikre genstarten ved hjælp af en overdragelse af aktiver, hvorved skyldnerens virksomhed eller en del heraf på konkursens dato eller kort derefter overdrages, og aktiviteterne (næsten) uden afbrydelse fortsættes helt eller delvist?
- 3) Har det herved nogen betydning, om virksomhedens videreførelse er det primære formål med den nævnte pre-pack-procedure, eller om den påtænkte kurators formål med denne pre-pack-procedure og salg af aktiverne i form af en »going concern« direkte efter konkursen primært er at opnå en maksimering af provenuet til alle kreditorer, eller at der inden for rammerne af pre-pack-proceduren før konkursen opnås enighed om overdragelse af aktiverne (videreførelse af virksomheden), og dennes udførelse formaliseres og/eller gennemføres efter konkursen? Og hvorledes skal dette bedømmes, hvis såvel virksomhedens videreførelse som provenumaksimering tilstræbes?
- 4) Bestemmes tidspunktet for virksomhedens overførsel med henblik på anvendelsen af direktiv 2001/23/EF og den herpå beroende artikel 7:662 ff. i BW inden for rammerne af en pre-pack-procedure forud for virksomhedens konkurs af den før konkursen tilvejebragte faktiske enighed om virksomhedens overdragelse, eller afhænger dette tidspunkt af, hvornår egenskaben af indehaver, der driver den pågældende enhed, faktisk overgår fra overdrageren til erhververen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 7. marts 2016 — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A. mod Banco Santander Totta, S.A.

(Sag C-136/16)

(2016/C 165/13)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A.

Sagsøgt: Banco Santander Totta, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I en tvist mellem to virksomheder hjemmehørende i en medlemsstat vedrørende visse aftaler udgør den omstændighed, at sådanne aftaler indeholder værnetingsklausuler, der tillægger en anden medlemsstat kompetence, en tilstrækkelig tilknytning til udlandet, til at forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ og [(EU) nr.]1215/2012 ⁽²⁾ finder anvendelse ved fastlæggelsen af den internationale kompetence, eller skal der også foreligge andre forhold med tilknytning til udlandet?

- 2) Kan det undlades at anvende værnetingsaftalen, såfremt valget af retterne i en anden medlemsstat end parternes medlemsstat medfører alvorlige ulemper for en af parterne, uden at den anden part har en beskyttelsesværdig interesse, der kan begrunde et sådant valg?

Såfremt det fastslås, at andre forhold med tilknytning til udlandet er nødvendige foruden værnetingsaftalen:

- 3) Indeholder de »swap«-aftaler, der er indgået mellem SMD [Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, SA,] og Banco Santander Totta, tilstrækkelige forhold med tilknytning til udlandet, til at forordning (EF) nr. 44/2001 og [(EU) nr.]1215/2012 finder anvendelse ved fastlæggelsen af den internationale kompetence med henblik på at afgøre de tvister, der vedrører disse, når
- a) sådanne enheder er hjemmehørende i en medlemsstat, nemlig Portugal, og der i Portugal er indgået to »swap«-aftaler bestående af en ISDA Master Agreement og to »confirmations« forhandlet af den selvstyrende region Madeira som repræsentant for SMD
 - b) den selvstyrende region Madeira, bistået af Banco BPI, SA, og et advokatfirma, under denne forhandling anmodede en række internationale banker om at afgive tilbud, heriblandt JP Morgan
 - c) Banco Santander Totta, SA, ejes fuldt ud af Banco Santander, der har vedtægtsmæssigt hjemsted i Spanien
 - d) Banco Santander Totta, S.A. handlede i sin egenskab af international bank med datterselskaber i flere medlemsstater og under ét enkelt virksomhedsnavn, Santander
 - e) Banco Santander Totta, SA, i ISDA Master Agreement blev anset for en såkaldt »Multibranch Party«, der kan foretage eller modtage betalinger i forbindelse med enhver transaktion gennem sine datterselskaber i London og Luxembourg
 - f) parterne i henhold til den indgåede ISDA Master Agreement i visse nærmere bestemte tilfælde kan overføre deres rettigheder og pligter til andre repræsentationskontorer eller datterselskaber
 - g) parterne i »swap«-aftalerne angav, at den anvendelige ret var engelsk ret, og indgik værnetingsaftaler, hvorefter de engelske retter tillægges fuld enekompetence
 - h) aftalerne var affattet på engelsk og den terminologi samt de begreber, som anvendtes, er angelsaksisk(e)
 - i) »swap«-aftalerne blev indgået med det formål at dække risikoen for rentesatsudsving i to finansieringsaftaler, der begge er affattet på engelsk og indgået med udenlandske enheder (den ene med hjemsted i Nederlandene og den anden med hjemsted i Italien), og det i en af finansieringsaftalerne er fastsat, at låntagernes betalinger skulle ske til en bankkonto i HSBC Bank plc i London på datoer fastlagt efter tidszonen i London og var undergivet engelsk ret og de engelske retters kompetence
 - j) Banco Santander Totta, SA, handlede som formidler på det internationale marked, idet denne havde indgået tilsvarende hedgingaftaler på det internationale marked?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351, s. 1).

Sag anlagt den 9. marts 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-142/16)**

(2016/C 165/14)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Forbundsrepublikken Tyskland**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke, i forbindelse med at der blev givet tilladelse til opførelse af et kulkraftværk i Hamburg-Moorburg, gennemførte en korrekt og fuldstændig vurdering af virkningerne på miljøet.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Byen Hamburg gav i henhold til vandlovgivningen tilladelse til opførelsen af stenulkraftværket Moorburg, hvorved det blev tilladt, at kraftværket blev gennemløbskølet med vand fra floden Elben. Af vurderingen af virkningerne på miljøet, der lå til grund for tilladelsen, fremgik det, at der var fare for, at udtagelsen af kølevand ville dræbe fiskearter, der vandrer op ad Elben, og således skade Natura 2000-områder med opstrøm, hvis bevaringsmålsætninger omfatter de pågældende arter, væsentligt. I vurderingen af virkningerne på miljøet afvises det dog i sidste ende, at der forelå en væsentlig skade på bevaringsområder, fordi en fisketrappe, der var bygget imellem kraftværket og de pågældende bevaringsområder, blev betragtet som en skadebegrænsende foranstaltning. I vurderingen af virkningerne på miljøet er der heller ikke blevet foretaget en undersøgelse af mulige kumulative virkninger af bestemte eksisterende kraftværker og kraftværker, som der er ansøgt om tilladelse til, som ligger opstrøms Moorburg.

I henhold til artikel 6, stk. 3, andet punktum, i direktiv 92/43/EØF må der under hensyntagen til vurderingen af virkningerne på miljøet først gives tilslutning til projekter, såfremt det kan udelukkes, at der vil ske betydelig skade på Natura 2000-områder. Hvis dette ikke er tilfældet, kan der kun gives tilslutning på de strenge betingelser, der er fastsat i direktivets artikel 6, stk. 4.

Ifølge Kommissionen er den pågældende vurdering af virkningerne på miljøet ukorrekt hhv. ufuldstændig på to måder. For det første blev fisketrappen i vurderingen betragtet som en skadebegrænsende foranstaltning inden for rammerne af direktivets artikel 6, stk. 3, selv om den i henhold til de kriterier, som Domstolen har opstillet i dom Briels (C-521/12 ⁽²⁾), højst udgør en kompensationsforanstaltning som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 4. For det andet blev det i vurderingen i strid med direktivets artikel 6, stk. 3, undladt at foretage en undersøgelse af de ovenfor nævnte mulige kumulative virkninger. Eftersom byen Hamburg som følge heraf udelukkede, at der kunne ske betydelig skade på bevaringsområder som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 3, opfylder den ikke kravene i direktivets artikel 6, stk. 4, såsom at der skal være foretaget en undersøgelse af, om der findes alternative løsninger, og af væsentlige samfundsinteresser.

⁽¹⁾ EFT L 206, s. 7.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2014:330

RET TEN

Sag anlagt den 16. februar 2016 — Ateknea Solutions Catalonia mod Kommissionen

(Sag T-69/16)

(2016/C 165/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt og S. Moya Izquierdo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og anses for begrundet.
- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser, og den tilpligtes at betale sagsøgeren et samlet beløb på 1 634 990,62 EUR (svarende til (i) 943 046,54 EUR da de af CTT (Centre de Transferencia de Tecnología S.L.) afholdte omkostninger, herunder deres indirekte omkostninger, skal anses for udgifter til interne konsulenter; (ii) 96 358,10 EUR som ulovligt krævet konventionalbod; og (iii) 595 585,98 EUR som kontraktmæssig erstatning), der skal øges med renter i henhold til kontraktens artikel II.28.7 med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven pr. den første kalenderdag i forfaldsmåned, forhøjet med tre et halvt procentpoint indtil fuldstændig betaling har fundet sted.
- Subsidiært tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren et samlet beløb på 1 303 303,98 EUR (svarende til 753 533,00 EUR da de af CTT afholdte omkostninger, herunder deres indirekte omkostninger, skal anses for eksterne udgifter; (ii) 73 873,27 EUR som ulovligt krævet konventionalbod og (iii) 475 897,71 EUR som kontraktmæssig erstatning), der skal øges med renter i henhold til kontraktens artikel II.28.7 med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven pr. den første kalenderdag i forfaldsmåned, forhøjet med tre et halvt procentpoint indtil fuldstændig betaling har fundet sted.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerens søgsmål er baseret på artikel 272 TEUF i relation til den voldgiftsbestemmelse, der er indeholdt i flere kontrakter, indgået mellem sagsøgeren og Europa-Kommissionen inden for 6. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (»FP 6«).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har anlagt åbenbart urigtige skøn vedrørende de faktiske omstændigheder, der medfører en tilsidesættelse af de almindelige betingelser, der finder anvendelse på FP 6-kontrakter og de finansielle retningslinjer.

2. Andet anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
3. Tredje anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
4. Fjerde anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af de principper, der gælder for Kommissionens opfyldelse af kontrakter, dvs. princippet om god tro og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 19. februar 2016 — Ryanair og Airport Marketing Services mod Kommissionen

(Sag T-77/16)

(2016/C 165/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) og Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ved advokaterne G. Berrisch, E. Vahida og I. Metaxas-Maragkidis og solicitor B. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, stk. 2, og artikel 3, 4 og 5, i Europa-Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2014 i statsstøttesag SA.27339, der fastslog, at Ryanair og Airport Marketing Services havde modtaget ulovlig statsstøtte fra *Flugplatz GmbH Aeroville Zweibrücken* (»FGAZ«)/*Flughafen Zweibrücken GmbH* (»FZG«) og delstaten Rheinland-Pfalz, som var uforenelig med det indre marked, annulleres, for så vidt som den angår sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at afgørelsen tilsidesætter artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltningsskik og sagsøgernes ret til forsvar, idet Kommissionen undlod at give sagsøgerne aktindsigt i undersøgelsens sagsakter og undlod at give dem mulighed for effektivt at gøre deres synspunkter gældende.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen anvendte den markedsøkonomiske test (»MEO«) urigtigt, ved at foretage en samlet behandling af aftalen om lufthavnstjenester med Ryanair og markedsføringsaftalen med AMS. Derudover nægtede Kommissionen fejlagtigt at lægge en sammenlignende analyse til grund. Subsidiært gøres det gældende, at Kommissionen undlod at tilkende markedsføringstjenesterne en passende værdi, med urette forkastede rationalet bag delstatens beslutning om at købe sådanne ydelser, fejlagtigt forkastede den mulighed, at en del af markedsføringstjenesterne kunne være blevet købt til formål af almen interesse, støttede sine konklusioner på ufuldstændige og uhensigtsmæssige data ved sin beregning af indtjeningen, anvendte en urimelig kort tidshorisont, med urette udelukkende støttede sin vurdering på den aftalte rute og så bort fra de netværkseksternaliteter, som lufthavnen kunne forvente at opnå ved sin forbindelse med Ryanair.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Kommissionen ikke havde påvist, at der forelå selektivitet.

4. Med det fjerde anbringende gøres det subsidært gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, og artikel 108, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn og begik en retlig fejl ved at fastslå, at støtten til Ryanair og AMS var lig med lufthavnens samlede marginale tab i stedet for den faktiske fordel for Ryanair og AMS. Kommissionen burde have undersøgt, i hvilket omfang den angivelige fordel faktisk var blevet videregivet til Ryanairs passagerer. Endvidere undlod Kommissionen at kvantificere den mulige konkurrencefordel, som Ryanair måtte have nydt via lufthavnens betalingsstrømme vedrørende priser, der (angiveligt) var mindre end omkostningerne. Endelig undlod Kommissionen at give en passende forklaring på, hvorfor tilbagesøgning af det i afgørelsen angivne støttebeløb var nødvendigt for at sikre genetableringen af omstændighederne før tildelingen af støtten.

Sag anlagt den 16. marts 2016 — Puma mod EUIPO (FOREVER FASTER)

(Sag T-104/16)

(2016/C 165/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat M. Schunke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »FOREVER FASTER« — registreringsansøgning nr. 1 217 411

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. januar 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 770/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EUIPO pålægges at tillade registrering af udtrykket »FOREVER FASTER« for de anfægtede varer.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af lighedsprincippet og princippet om god forvaltningskik i henhold til EU-retten.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Laboratoire de la mer mod EUIPO — Boehringer Ingelheim Pharma (RESPIMER)

(Sag T-109/16)

(2016/C 165/18)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratoire de la mer (Saint-Malo, Frankrig) (ved advokat S. Szilvasi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Laboratoire de la mer

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »RESPIMER« — registreringsansøgning nr. 11 228 004

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. januar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3109/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgning »RESPIMER« nr. 11 228 004 tillades fremmet til registrering for alle angivne varer i klasse 3, 5 og 10.
- Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG tilpligtes at betale alle sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for indsigelsesafdelingen ved EUIPO, Femte Appelkammer ved EUIPO og Den Europæiske Unions Ret.

Anbringender

- Femte Appelkammer undlod at angive retsgrundlag for dets afgørelse af 21. januar 2016, idet det ikke tog afgørelsen vedtaget den 4. april 2013 af det franske institut for industriel ejendomsret i betragtning
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Delfin Wellnessmod EUIPO — Laher (infrarøde kabiner og saunaer)

(Sag T-114/16)

(2016/C 165/19)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Delfin Wellness GmbH (Leonding, Østrig) (ved advokat T. Riedler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sabine Laher (Weuer, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Sabine Laher

Det omtvistede design: EF-design nr. @@ — International registrering af design, hvori Den Europæiske Union er designet, nr. 1058812 0001, nr. 1058812 0002 og Nr. 1058812 0003

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 849/2014-3, R 850/2014-3 og R 851/2014-3)

Påstande

- De anfægtede afgørelser i sagerne R 849/2014-3, R 850/2014-3 og R 851/2014-3 annulleres.
- EUIPO og Sabine Laher tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64 i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 65, litra f), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 65, stk. 1, litra d), i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 23. marts 2016 — Deutsche Post mod EUIPO — bpost (BEPOST)

(Sag T-118/16)

(2016/C 165/20)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne K. Hamacher og G. Müllejäns)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: bpost NV (Bruxelles, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: bpost NV

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »BEPOST« — registreringsansøgning nr. 8 897 829

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 3107/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4 og 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. marts 2016 — 1. FC Köln mod EUIPO (SPÜRBAR ANDERS)**(Sag T-126/16)**

(2016/C 165/21)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA (Köln, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt, V. Töbelmann og S. Stier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »SPÜRBAR ANDERS« — registreringsansøgning nr. 13 468 103*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 7. januar 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 718/2015-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. marts 2016 — Coesia mod EUIPO (gengivelse af en cirkulær form bestående af to skråtstillede spejlede linjer i farven rød)**(Sag T-130/16)**

(2016/C 165/22)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* Coesia SpA (Bologna, Italien) (ved advokat S. Rizzo)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærket (gengivelse af en cirkulær form bestående af to skråtstillede spejlede linjer i farven rød) — registreringsansøgning nr. 13 681 151

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. januar 2016 af Anden Appellkammer ved EUIPO (sag R 1933/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Al Naggar mod Rådet

(Sag T-375/14) ⁽¹⁾

(2016/C 165/23)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Yassin mod Rådet

(Sag T-376/14) ⁽¹⁾

(2016/C 165/24)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Ezz mod Rådet

(Sag T-377/14) ⁽¹⁾

(2016/C 165/25)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens kendelse af 21. marts 2016 — Salama mod Rådet**(Sag T-378/14)** ⁽¹⁾

(2016/C 165/26)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens kendelse af 16. marts 2016 — Bimbo mod KHIM — Globo (Bimbo)**(Sag T-528/15)** ⁽¹⁾

(2016/C 165/27)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Rettens kendelse af 18. marts 2016 — Eurorail mod Commission og INEA**(Sag T-589/15)** ⁽¹⁾

(2016/C 165/28)

Processprog: engelsk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 19. februar 2016 — ZZ mod Frontex

(Sag F-12/16)

(2016/C 165/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidig ansat samt påstand om erstatning for den skade, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgeren tildeles 12 000 EUR i erstatning for det tab, der er lidt i forbindelse med vedtagelsen af denne afgørelse.
- Frontex tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. marts 2016 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-14/16)

(2016/C 165/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som kontraktansat samt påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 28. maj 2015 om afslag på forlængelse af sagsøgerens kontrakt annulleres.

-
- Om fornødent annulleres afgørelsen af 31. maj 2015 om det stiltiende afslag på forlængelse af sagsøgerens kontrakt.
 - Om fornødent annulleres afgørelsen af 7. december 2015 om afslag på sagsøgerens klage.
 - Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en erstatning, der efter ret og billighed fastsættes til 115 000 EUR, for sagsøgerens ikke-økonomiske tab.
 - Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA